

บทที่ ๑ ข้อมูลบริบททั่วไป ชุมชนเขาคูหา

๑.๑ สภาพทั่วไป

เขาคูหา เป็นภูเขาลูกโคดตั้งอยู่กลางท้องทุ่งในตำบลคูหาใต้ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา เป็นพื้นที่อยู่ในประกาศเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ บี ตามมติ คณะรัฐมนตรี ๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๓๒

ระบบนิเวศเดิม เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีคลองตะเคียน ไหลลอดใต้ภูเขา มีโพรงถ้ำใต้เขา มีลักษณะเป็นสายน้ำ สายเล็กสายน้อยหลายสายไหลเชื่อมโยงกัน ซึ่งนับเป็นแหล่งพักพิงหลบภัย และขยายพันธุ์ปลาพื้นบ้านหลายสปีชีส์ มีสายน้ำไหลออกจากภูเขา ๓ สาย คือ เหมือนดิน (เหมือนนาโพธิ์) เหมือนกลาง(เหมือนต้นเหรียญ) เหมือนหัวนอน(เหมือนหลุมพอ) สภาพป่าไม้ พืชสมุนไพร สัตว์ป่าใหญ่น้อย เสือ หมี ลิง ค่าง หมูป่า มูฮัง เม่น นก กระรอก งู นานาชนิดอยู่ในสภาพสมบูรณ์ดี จากการบอกเล่าของคนในพื้นที่ว่า มีถ้ำบนภูเขา ที่มีลักษณะที่คล้ายกับภูเขาลูกอื่นๆในพื้นที่ มีห้อง มีลาน มีเครื่องมือเครื่องมือโบราณ รวมถึงมีการพบเจอ สมอเรือ ไม้พาย รวมถึงถ้ำค้างคาวที่มีมาขาเขา(ปูยดินมูลค้างคาว) ซึ่งเป็นแหล่งปฎิบัติของชุมชนรอบภูเขา มีการทำการเกษตรหลากหลาย เช่น ทำนา ทำสวนผลไม้ สวนยาง เลี้ยงสัตว์ วัว หมู เป็ด ไก่ ฯลฯ รวมถึงมีบ้านเรือนที่อยู่อาศัย วัด โรงเรียนรอบๆ ภูเขา อากาศเย็นสบายตลอดปี ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล

เขาคูหา เป็นสัญลักษณ์ประจำถิ่น อำเภอรัตภูมิ มีคำขวัญประจำอำเภอว่า “ถิ่นดินแดง แหล่งผลไม้ดก น้ำตกเจ้าฟ้า ภูผามีตำนาน ประตูกู่ผ่านสู่ชายแดน” เห็นได้ว่าส่วนหนึ่งของคำขวัญประจำอำเภอรัตภูมิที่ว่า “ภูผามีตำนาน” เนื่องด้วยในอำเภอรัตภูมิ มีภูเขาลูกโคด ๕ ลูก มีการเรื่องเล่าขานสืบทอดมายาวนาน คือ เขาจิ้งโหลน, เขาคูหา, เขาจุ่มปะ, เขาตกรน้ำ, เขารังเกียจ (ปัจจุบันเรียกว่า เขารักเกียรติ) ภูเขาทั้งหมดนี้ เป็นสัญลักษณ์ เป็นตำนานของอำเภอรัตภูมิ โดยมีคำบอกเล่าเชื่อมโยงกันเป็นคำกลอน ถิ่นใต้ บันทีก/เล่าต่อ โดย ร.ต.อ.เชื่อง สมถวิล ประธานกลุ่มอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม อ.รัตภูมิ ความว่า

ท่านท้าว “จิ้งโหลน” ผู้รุ่งฟ้า มีเมี่ยงามเลิศ เฉิดเฉลา

ชื่อกานดา ตาเพราะ “เขาคูหา”	มีบุตรสามองค์ทรงลักษณะ
ชื่อว่า “เขาคุ่มปะ” เป็นพี่ชาย	ถัดแต่นั้น สาวน้างาม
ชื่อว่า “เขาคอน้ำ” งามเลิศฉาย	มีบุตรสุดท้องเป็นน้องชาย
ใจร้ายให้ชื่อ “เขารังเกียด”	เบียดเสียดพี่น้องให้ต้องแค้น
ถีบพี่พลัดลงในกองคา	รู้ไปถึงบิดาเขาโกรธแน่น
ทำจ้งโหลน จับไล่ไม่ให้อยู่	ไปเป็นคู่แต่สวนกับ “ควนหัวแหวน”
ฝ่าย “ควนรู” รู้เรื่องให้เคืองแค้น	ว่าเจ้าควนหัวแหวนมีผิวใหม่
จะได้หรือไม่ได้ ก็ตามใจ	ต้องไปบอก “ควนหินเหล็กไฟ” เสียให้รู้

ประวัติศาสตร์โบราณวัตถุ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ มีการค้นพบโบราณวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์สมัยหินใหม่ ฝังอยู่ในถ้ำ / เพิงหิน ทางทิศเหนือของเขารังเกียด ตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตนภูมิ ซึ่งห่างจากเขาคูหาไปประมาณ ๑๐ กิโลเมตร พบภาชนะดินเผาหลายเชือกทาบ ภาชนะดินเผาแบบหม้อสามขา ขวานหินขัด โครงกระดูกมนุษย์และสัตว์ (หน่วยศิลปากรที่ 9 สงขลา 2521 : 13) จากหลักฐานดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของมนุษย์โบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ อาศัยอยู่ในบริเวณถ้ำหินปูนของภูเขาในเขตอำเภอรัตนภูมิ ตลอดไปจนถึงจังหวัดพัทลุงมายาวนานประมาณ 6,000 ปีมาแล้ว และต่อมามีการค้นพบโบราณวัตถุแผ่นจารึกอักษรขอม จากถ้ำเขาจ้งโหลน ตำบลคูหาใต้ และ เขาพระ ในพื้นที่ตำบลเขาพระ เป็นโบราณวัตถุในสมัยพุทธศตวรรษที่ 24-25 ซึ่งตรงกับสมัยกรุงธนบุรี (บทความ นางวรรณิ นวลแก้ว นักวิชาการศาสนาชำนาญการ สำนักงานพระพุทธศาสนา จ.สงขลา)

ลักษณะทางธรณีวิทยา อำเภอรัตนภูมิ มีพื้นที่เป็นภูเขาและพื้นที่ราบ พื้นที่ภูเขาในอำเภอรัตนภูมิ เป็นภูเขาในยุคคึก-คำบรรพ์ โดยบริเวณบ้านจ้งโหลน ตำบลคูหาใต้ ถึงบ้านท่าชะมวง ตำบลท่าชะมวง ตลอดถึงบ้านเขารังเกียด ตำบลกำแพงเพชร เป็นพื้นที่ภูเขาหินปูนในยุคเพอร์เมียน เมื่อประมาณ 270 ล้านปีมาแล้ว (บทความ นางวรรณิ นวลแก้ว นักวิชาการศาสนาชำนาญการ สำนักงานพระพุทธศาสนา จ.สงขลา)

๑.๒ ข้อมูลพัฒนาการทำเหมืองหิน

จากการศึกษา พบว่า เขาควหา มีพัฒนาการการทำหิน แบ่งได้ตามลักษณะการดำเนินการทำหิน
ได้ ๓ ยุคสมัย

ยุคแรก ยุคบุกเบิกโดยรัฐ และชุมชนทำใช้ ประมาณปี พ.ศ.๒๕๐๐ ถึง พ.ศ.๒๕๑๕

เขาควหา เริ่มการระเบิดหินอย่างเป็นทางการ ด้วยการทำถนนสายหาดใหญ่-พัทลุง เมื่อประมาณ ๕๐ ปีที่แล้ว โดยกรมทางหลวง ในส่วนของเขาควหาด้านส่วนหัว(ทิศเหนือ) โดยหลังจากกรมทางหลวงดำเนินการทางชาวบ้านที่รับจ้างระเบิดหิน ตีหิน ได้เรียนรู้การระเบิดหิน จึงทำหิน ตีหินเองโดยที่ชาวบ้านได้ทำหินรอบๆ ภูเขาในที่ทำหัวดิน (พื้นที่ดินของตนเองที่ติดภูเขา) แต่โดยรวมก็เป็นการทำหินเพื่อใช้สอย และซื้อขายในชุมชนเป็นหลัก นำไปทำหัวเสาบ้าน คอสะพาน ถนน หรือ ลาดพื้นภายในชุมชน

ยุคสอง ยุคเอกชนเช่ารัฐทำขาย ประมาณปี พ.ศ.๒๕๑๕ ถึง พ.ศ.๒๕๓๘

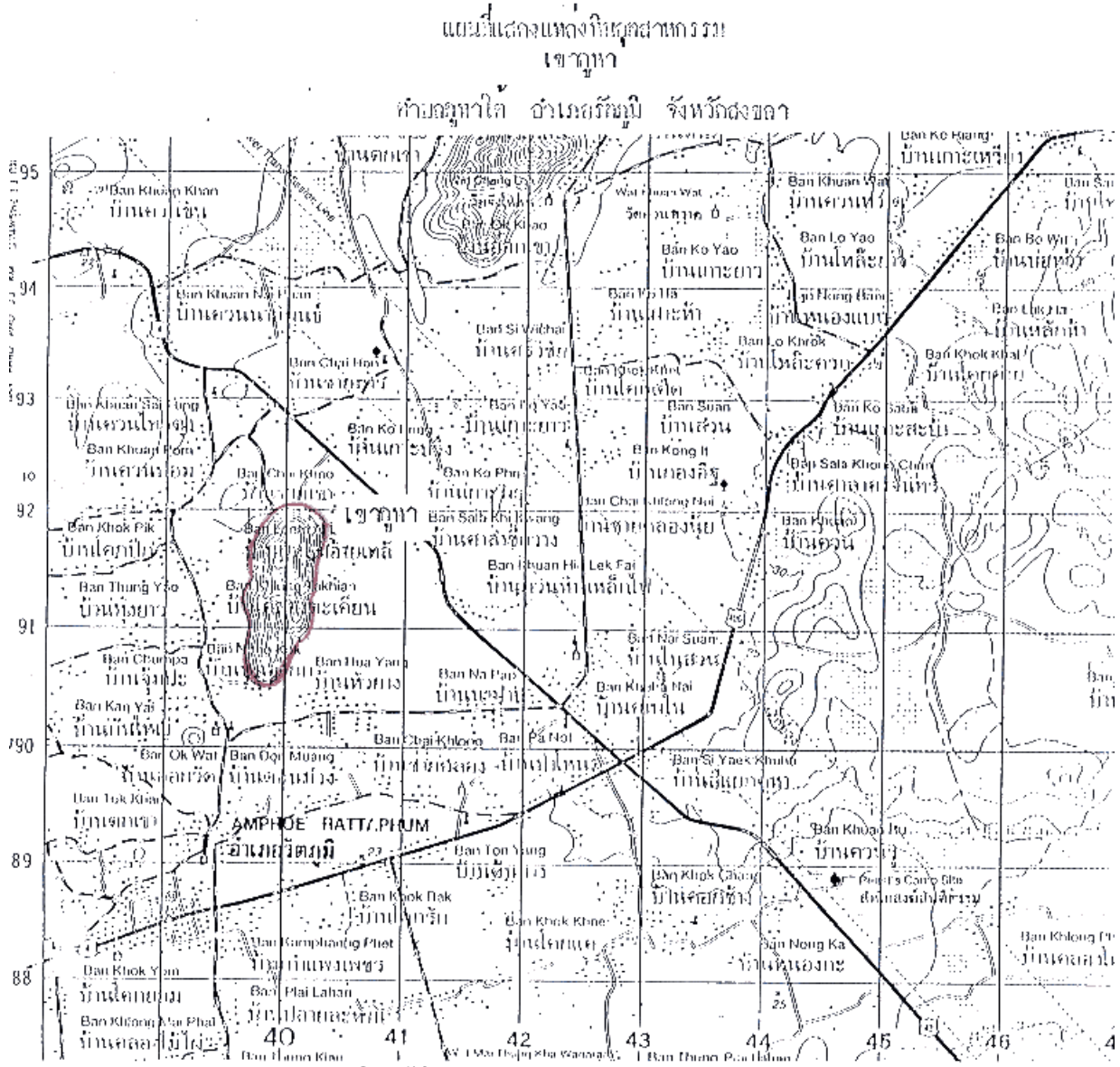
หลังจากมีการดำเนินการทำหินใช้ของรัฐ และชุมชน แล้ว เริ่มมีกิจการ โรงโม่ภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการระเบิดหิน และย่อยหินขาย แต่ดำเนินการตามมาตรา ๘ ของประมวลกฎหมายที่ดิน โดยขออนุญาตกับรัฐ แต่ใช้วิธีการทำหินแบบเก่า คือ การเจาะระเบิดโดยการ โหน โขนตัวจากหน้าผาลงมาเจาะฝั่งระเบิด โดยสภาพความเสียหาย ต่อชุมชนน้อยกว่า โดยดำเนินการด้านทิศเหนือของภูเขา ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องจากพื้นที่เดิมในยุคแรก แต่ก็ได้ส่งผลกระทบต่อสายน้ำคลองเคียน สายน้ำธรรมชาติล่อได้ภูเขา ซึ่งตรงปากทางเข้าของคลองตะเคียนอุดตัน จนมีการร้องเรียนหลายครั้งเสียง รวมถึงการสั่งสะเทือน ฝุ่น บ้านเรือนเสียหาย รวมถึงโรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ ถูกรบกวนการเรียนการสอน และได้รับเสียหายจน โรงโม่หินต้องย้ายไปด้านทิศตะวันออก

ยุคสาม ยุคธุรกิจอุตสาหกรรมเหมืองหิน ประมาณปี พ.ศ.๒๕๓๘ ถึง พ.ศ.๒๕๕๓

เริ่มจากวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบ เปลี่ยนแปลงการระเบิด และการย่อยหิน ไปใช้เทคโนโลยีการทำเหมืองหินแบบใหม่ ทำแบบขั้นบันได ใช้เครื่องจักรกลทั้งระบบ และเข้าสู่การสัมปทานกับรัฐ ต้องขอประทานบัตรและ ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เห็นชอบ/อนุมัติ ให้ใช้ประโยชน์ในแหล่งหิน ๒๐ แหล่ง ใน ๑๓ จังหวัดทั่วประเทศ ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นหนึ่ง ปี ตามที่คณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม เสนอ ตามมาด้วย

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศกำหนดพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรม เพื่อการก่อสร้าง และจัดสรรแหล่งหิน ดังกล่าวให้ผู้ประกอบการฯ ขอประทานบัตร โดยอนุญาตไป ๒๗ รายทั่วประเทศ โดยในพื้นที่เขาควหา อ.รัตภูมิ จ.สงขลา มีการให้สัมปทานการทำเหมืองหินเขาควหา กับภาคเอกชน ๒ ประทานบัตร คือ บริษัท พีรพลมายนิ่ง จำกัด ประทานบัตรเลขที่๒๗๖๕๔/๑๕๒๕๐ ได้รับวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ หมดยุคประทานบัตรในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกประทานบัตรให้กับ นายมนู เลขะ

กุล ประทานบัตรเลขที่ ๒๓๖๕๕/๑๕๓๓๑ ได้รับวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้มีการเข้าช่วงต่อโดย บริษัทแคลเซียม ไทย-อินเตอร์ จำกัด จนหมดอายุประทานบัตร เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

แผนที่นี้จัดทำมาจากแผนที่ภูมิประเทศ ขนาดมาตราส่วน 1: 50,000

ของ กรมแผนที่ทหาร ลำดับชุด L 7017 ระบาย 5023 II
ที่ระวางนี้ ก็ยังมีหินคำมอญเป็นแหล่งหินอุตสาหกรรม

๑.๓ สภาพปัญหาและของการทำเหมืองหินเขาอุหา

สภาพปัญหาผลกระทบจากการทำเหมืองหิน จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาผลกระทบมาโดยตลอด และหนักขึ้นในช่วง ปี ๒๕๔๘ ถึง ปี ๒๕๕๒ โดยภาพรวมพอสรุปเป็นประเด็นปัญหาใหญ่ ๕ ประเด็น คือ

- ปัญหาความเสียหายต่อบ้านเรือนที่อยู่อาศัยแตกร้าว

แรงสั่นสะเทือนของการระเบิด ทำให้บ้านเรือนแตกร้าว ทรัพย์สินเสียหาย มีการแจ้งขึ้นทะเบียน กับทางอำเภอรัษฎา จำนวน ๓๒๖ หลังคาเรือน โดยบ้านหลังที่อยู่ใกล้ระยะ ๒๐๐ เมตร มีเศษหินจากการระเบิด กระเด็นโดนบ้านเรือนที่พักอาศัย โรงเรียนเลี้ยงสัตว์ โดยหินบางชิ้นมีน้ำหนักเกือบ ๕ กิโลกรัม กรณีนี้ มีการจ่ายชดเชยค่าเสียหายไปแล้วบ้างบางส่วน แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา จนถึงปัจจุบันมี คณะกรรมการแก้ไขปัญหา โดยกรรมการแก้ไขปัญหาฯ ระดับอำเภอ ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ได้ จนต้องยกระดับไปสู่ระดับจังหวัด ซึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และอุตสาหกรรมจังหวัดเป็น เลขานุการ ซึ่งก็ยังคงไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร โดยผู้เสียหาย ๖ ราย ได้ฟ้องกระบวนการยุติธรรม ฟ้องศาล

- **ปัญหาผลกระทบจากฝุ่นละออง**

ฝุ่นละอองเหล่านี้ เกิดจากทุกขั้นตอนของการดำเนินการทำเหมืองหิน ทั้งการใช้เครื่องจักรเจาะอัดระเบิด การระเบิดหิน การค้ำหินจากยอดเขาสู่ด้านล่าง การมอ้อยหิน ตลอดถึงการขนส่งบนถนน โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๕๒ มีการดำเนินการทั้งกลางวันกลางคืน กรณีฝุ่นนี้ มีผลกระทบ ๒ ด้าน คือ ด้านแรก กระทบต่อสุขภาพ อันส่งผลให้คนที่อ่อนแอ ทั้งเด็ก และผู้สูงอายุ เกิดโรคทางเดินหายใจ หืดหอบ ภูมิแพ้ ผดผื่นคัน และที่สำคัญความกังวลว่า หากมีการสะสมต่อเนื่องยาวนาน ๑๐-๒๐ ปี อาจนำไปสู่การป่วยเป็นโรคซิลิโคซิส หรือโรคฝุ่นปอดใยหิน อีกด้านหนึ่ง ฝุ่นที่ก่อให้เกิดความสกปรก ต่อบ้านเรือน รถยนต์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ โดยรัศมีการกระจายของฝุ่นไปไกลกว่าสามกิโลเมตร

- **ปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพจิต**

เกิดจากเสียงดัง และสั่นสะเทือน ผลกระทบต่อสุขภาพจิต มีสองลักษณะ อาการแรกกรณีของคนที่เกิดอาการตกใจ ใจสั่นทุกครั้งที่มีการระเบิดหิน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุบางท่าน เมื่อเกิดเสียงดังตกใจ

กลัวมากก็จะปล่อยของที่ถืออยู่ในมือโดยไม่รู้ตัว และสังเกตพบว่า ก่อนที่จะได้ยินเสียงระเบิด จะมีการ สั่นสะเทือนคล้ายแผ่นดินไหว มาซึ่งรับรู้สัมผัสได้ ถัดจากนั้นเสียงดังของระเบิดจะตามมา อาการหวาดกลัว เกิดขึ้นทุกวันที่มีการระเบิด ผลกระทบต่อจิตใจนี้ รวมถึงเสียง ที่เกิดจากการใช้เครื่องจักรทำงานบริเวณหน้าเหมืองเกือบทั้งวัน จะกระทบต่อสภาพจิตใจ และเกิดความเครียด รำคาญตลอดวัน

- ผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิธีการทำกิน การดำรงชีวิตของคนในชุมชน

เขาคูหา มีสายน้ำ เหมืองน้ำชั้นธรรมชาติ ที่มีลักษณะที่เป็นโพรงถ้ำอยู่ทั่วไปได้ภูเขาใน มีสายน้ำ คลองเคียนไหลตลอดได้ภูเขา มีเหมืองน้ำที่ไหลออกมาจากภูเขาถูกนี้ ทั้ง ๓ สาย เหมืองดิน(เหมืองนาโพธิ์), เหมืองกลาง(เหมืองต้นเหียง), เหมืองห้วนอน(เหมืองหลุมพอ) ปัจจุบันปากทางน้ำที่จะเข้าคลองเคียน หินหล่นทับจนแทบปิด ส่วนเหมืองน้ำธรรมชาติ ๓ สายนั้น หมดสภาพไปแล้ว ๒ สาย ซึ่งกระทบต่อ วิธีชีวิตการทำมาหากินรอบๆภูเขา ที่มีการทำนา ทำสวน ซึ่งอาศัยน้ำจาก ช่องน้ำธรรมชาติเหล่านี้

เขาคูหา ยังเป็นแหล่งเพาะขยายพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติ เป็นแหล่งอนุบาล/หลบภัยของสัตว์น้ำ อย่างดี พันธุ์ปลาที่มี จากการบอกเล่า มีมากมาย ทั้ง ปลาช่อน ปลาช่อนไซ ปลาโด ปลาลูกขาว ปลาทิง ปลาหลด ปลาโสด ปลาแหง ปลาหมอ ปลาหมอเทศ ปลาโทง ปลาแก้มขี้ ปลาจิ้ม ปลาดี ปลาคำสี ปลาหลด ปลาโอน ปลาลูกแหงซีโก้ ปลานู ปลากด ปลาขอทราย ปลาผี ปลาไหล ฯลฯ บัดนี้ บางชนิดหายไป หลายชนิดลดจำนวนลง เพราะแหล่งอยู่อาศัย แหล่งเพาะฟัก-อนุบาลหมดสิ้นไป ส่วนด้านบนภูเขาพันธุ์ไม้ กล้วยไม้ สัตว์ป่า ลิง ค่าง และนกหลายชนิดหายไปเช่นกัน นับเป็นการสูญเสียแหล่งทรัพยากร และแหล่งอาหารของชุมชนที่สำคัญ

เขาคูหา มีมายาภูเขา (ปู่ดินจี้ค้างคาวในถ้ำบนเขา) ซึ่งนำมาใช้เป็นปุ๋ยธรรมชาติ สิบกว่าปีมานี้ จนถึงปัจจุบัน ไม่สามารถขึ้น ไปเอามาใช้ได้ แต่เดิมชาวนา ชาวสวน เพาะกล้าข้าว กล้าไม้ ปลุกผัก เจริญเติบโตได้ดี ไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมี

กรณีสัตว์เลี้ยง เป็นอีกอาชีพหนึ่งของชุมชน ที่ดำเนินสืบต่อมาหลายชั่วอายุ การเลี้ยงเป็ด ไก่ หมู วัว สัตว์เหล่านี้ตื่นตกใจจากการระเบิด ซึ่งมีผลกระทบตรงต่อผลผลิต และการเจริญเติบโตของสัตว์เหล่านั้น

- ปัญหาการขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนตามรัฐธรรมนูญ

ไม่มีเวทีรับฟังความคิดเห็นประชาชน ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ ซึ่งได้บัญญัติสิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมทั้งกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติฯ

การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม(EIA) ไม่มีส่วนร่วมจากชุมชน และ EIA ฉบับนี้ มีข้อมูลไม่ถูกต้องกับความเป็นจริงหลาย ประการ อาทิ

ประการที่ ๑ เหมือนน้ำย่อย ๓ สาย ดังที่กล่าวข้างต้น ไม่มีในเอกสารการศึกษา ซึ่งทั้งสามสายนี้เป็นสายน้ำสาธารณะของชุมชน และถูกทำลายไปแล้ว สองสายเหลือเพียงสายเดียวในปัจจุบัน

ประการที่ ๒ ประชาคมหมู่บ้านแอบอ้าง มีการอ้างว่ามีการประชุมขอความเห็นจากประชาชนในหมู่บ้าน จากเอกสาร EIA เล่ม ๑ ภาคผนวก ก-๔ มีการอ้างว่ามีการประชุมประชาคมหมู่บ้าน ใช้เอกสารบันทึกการประชุมของหมู่บ้าน ๓ หมู่บ้าน ประกอบด้วย การประชุมเศรษฐกิจพอเพียง ผักสวนครัวรั้วกินได้ ของหมู่ที่ ๕ การประชุมโครงการอยู่ดีมีสุข ของ หมู่ที่ ๗ และการประชุมโครงการท้องถิ่นท้องที่สามัคคี ของหมู่ที่ ๘

ซึ่งทั้งจากเอกสารบันทึกการประชุมทั้ง ๓ การประชมนั้น จัดวาระเรื่องพิจารณาการต่ออายุประทานบัตรของบริษัทพีรพล มายนิ้ง จำกัด เป็นวาระสุดท้าย เรื่องอื่นๆ การประชุมใช้เวลาสั้นๆ ไม่ได้มีการนำเสนอข้อมูลโครงการ ข้อดี ข้อเสีย ผลที่จะเกิดขึ้น รวมถึงเอกสารประกอบให้ประชาชนทราบก่อนล่วงหน้า ดังที่อ้างถึงใน เอกสารการศึกษาฯ ของทางบริษัท ผู้เข้าร่วมการประชุมหลายท่าน ยืนยันว่าไม่ได้มีการพูดคุยกันในเรื่องนี้

ประเด็นที่ ๓ ในเอกสาร EIA บ้านเรือนเสียหายเพียง ๑๑หลัง ในขณะที่ คณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่ทางอำเภอสำรวจ พบว่า มีกว่า ๓๒๖ หลัง

ประเด็นที่ ๔ ในเอกสาร EIA ไม่มีข้อมูลเรื่องการขายหินส่งประเทศอินเดีย

ภาพกองหินในพื้นที่สิงหนคร เตรียมส่งจีนเรือไปอินเดีย

